

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה להנחלת אהבת התורה ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטטנשט הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו" אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לרפואת הילד יואל צבי בן מוריה לרפואה שלמה
הלימוד היומי לעילוי נשמת רבנו אשר ב"ר יחיאל זצ"ל
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל
הגאון רבי שמעון יהודה הכהן שקאפ מגרודנא זצ"ל
איתי בן עודד פז ע"ה

משנה ד'

רבינו עובדיה מברטנורא

המרבץ את ביתו - מולף בו מים כדי שלא יעלה האבק. וטננו - נתלחלו. לשון אם היתה שדה מטוננת, שפירושו שדה לחה, בפרק קמא דמועד קטן (דף ו').
אם מחמת הסלע - צור שמששת ימי בראשית, והוא רצפת הבית, ומתוך כך נתלחלו החטים.
המטנן בחול - מטמין הפירות בחול כדי שיטננו, כלומר שיתלחלו, שיקבלו מלחלוחית החול.
הרי זה בכי יותן - דאין חול בלא מים.

המרבץ את ביתו המזלף מים על רצפת ביתו, על מנת להשכיב את האבק שעל הרצפה, שלא יתפזר בבית ונתן בו חטים והיו על הרצפה חטים, וטננו ונתלחלו מחמת המים, אזי אם נתלחלו מחמת המים - יש להם דין בכי יתן והוכשרו החטים לקבל טומאה, שהרי המים היו לרצוננו, ואם נתלחלו החטים מחמת הסלע הרצפה, שהרי אף כשאינו מרבץ את הבית הרצפה קרה ולחה - אינן בכי יתן ולא הוכשרו החטים לקבל טומאה. המכבס את כסותו בערבה בגיגית, ולאחר שסיים לכבס, שפך את המים שבגיגית, ואח"כ נתן בה הניח בתוכה חטים והרי הגיגית נשארה עדיין לחה לאחר שפיכת המים, וטננו ונתלחלו החטים, אזי אם נתלחלו החטים מחמת המים שהיו בתחילה בגיגית - יש להם דין בכי יתן והוכשרו החטים לקבל טומאה, אם נתלחלו מחמת עצמן יש גורסים 'מחמת עצמה', דהיינו שאם נתלחלו מחמת הלחלוחית שבעריבה עצמה - אינן בכי יתן לא הוכשרו לקבל טומאה. המטנן בחול המניח פירות בחול לח, כדי שיתלחלו - הרי זה בכי יתן יש בטינון זה דין כי יותן, והוכשרו הפירות לקבל טומאה, לפי שמחמת המים שבחול נתלחלו החטים, שהרי אין חול בלא מים. מעשה באנשי המחוז היינו מקום שנקרא 'מחוז', ואדמותיו היו חול, שהיו מטננין בחול את פירותיהם, אמרו להם חכמים לאנשי המחוז: אם כך הייתם עושים תמיד, לא עשיתם טהרה מימכם כלומר לא היו לכם מעולם פירות טהורים, לפי שע"י הטינון בחול הוכשרו הפירות לקבל טומאה, ובוודאי נטמאו לאחר שהוכשרו לקבל טומאה.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ה'

רבינו עובדיה מברטנורא

נגוב- יבש.

אינו חושש שמא נתן בה חטים וטנגו- הכי קאמר, אם נתן בה חטים אינו חושש שמא טנגו.

כשהטל עליהם- כגון שהיה משכיר למלאכתו וליקט עשבים עם הטל שעליהם, אבל הוא לא נתבויץ בשביל הטל.

להטין בהם חטים- להטמין בהם חטים כדי שיטנגו.

אם נתבויץ לכך- לטל שעליהן.

אי אפשר שלא לשמוח- שהרי היה צריך ללותתן.

אלא אם עמד- נתעכב שם כדי שירדו עליהם גשמים.

הַמְטִינֵן בְּטֵיט הַנְּגוּב המניח פירות בתוך טיט יבש, והרי אף בטיט יבש יש לחלוחית - **רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: אִם יֵשׁ בּוֹ בְּטֵיט כְּמוֹת מִשְׁקָה טוֹפֵחַ** היינו כמות משקה כזו שיכולה ללחלח את היד הנוגעת בו - **בְּכִי יִתֵּן** הוכשרו הפירות לקבל טומאה **וְאִם לֹאֻ וְאִם** אין במשקה כמות של טופח - **אֵינּוּ בְּכִי יִתֵּן** לא הוכשרו הפירות לקבל טומאה. **הַמְרַבֵּץ אֶת גְּרֵנוֹ** המזלף מים על קרקע הגורן - **אֵינּוּ חוֹשֵׁשׁ שְׁמָא נִתֵּן בָּהּ חֲטִימִים וְטַנְנֵוּ** כלומר אם הניח חיטים על הקרקע אינו חושש שמא נתלחחו החיטים מהזילוף, לפי שמרוב יובש הגורן המים נבלעים בקרקע. **הַמְלַקֵּט עֲשָׂבִים כְּשֶׁהֵטַל עֲלֵיהֶם** היינו בבוקר, ועושה כן כדי **לְהֵטִן בָּהֶם חֲטִימִים** לטנן חיטים בלחלוחית העשבים, היינו כדי לחפות בעשבים את החיטים כדי שייספגו החיטים מלחלוחית העשבים - **אֵינּוּ בְּכִי יִתֵּן** לא הוכשרו החיטים לקבל טומאה, לפי שלא נתכוון שייספגו מהטל שעל העשבים, אלא מהלחלוחית שבעשבים, שהיא אינה מכשירה לקבל טומאה, אבל **אִם נִתְפָּוץ לְכַף** היינו שיתלחחו מהטל שעל העשבים - **הֲרִי זֶה בְּכִי יִתֵּן** הוכשרו החיטים לקבל טומאה, לפי שהטל הוא משבעת המשקים המכשירים לקבל טומאה. **הַמּוֹלִיץ חֲטִינִין לְטַחוֹן וְיִרְדּוּ עֲלֵיהֶן גְּשָׁמִים** בדרך, **אִם שְׂמַח** בכך שירדו עליהם הגשמים - **בְּכִי יִתֵּן** הוכשרו החיטים לקבל טומאה, שהרי רבי יהודה באו עליהם המים לרצונו, **רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר: אִי אֶפְשָׁר שְׂלֵא לְשִׂמּוּחַ** כלומר לדעת רבי יהודה אילו היה די בשמחה בלבד, אי אפשר שלא ישמח, שהרי צריך הוא ללתות (להרטיב) את החיטים במים לפני הטחינה, ועכשיו הרי הגשמים עושים במקומו את העבודה, ולכן לא ייתכן שלא ישמח, **אֶלֶּא - אִם עָמַד** והתעכב בכוונה בחוץ כדי שירדו הגשמים על החיטים, הרי הם בכי יותן ומי הגשמים מכשירים אותם לקבל טומאה, כלומר שלדעת רבי יהודה צריך שיעשה מעשה המוכיח זהו רצונו. ולא די בכך ששמח בליבו. ואין הלכה כרבי יהודה.

[להצטרפות לקבוצת 2 משניות ליום לחץ](#)

[אתר ללימוד משניות ואמירת תהילים לפי שם הנפטר/ת \(קריאה/שמיעה\)](#)